

118

HIZTEGI BATUA

agi – ahozuri¹

agi denez* e. agidanez.

agi zenez* e. agidanean, agidanez.

agian adlag. 1 ‘beharbada, apika’. 2 *Ipar*. ‘oxala’: *agian luzaz biziko dira elkarrekin*.

agiandu* e. agiantzatu.

agiantza iz. *Lap*. eta *BNaf*. ‘desira (normalean ona)’: *Eguberriko agiantzak*.

agiantzatu, agiantza(tu), agiantzatzen. *du ad*. *Lap*. eta *BNaf*. ‘desiratu (zerbait ona)’.

agidanean adlag. ‘dirudienez, antza denez’.

agidanez adlag. ‘agidanean’.

agilando iz. *Heg*. *Beh*. h. gabonsari.

agine* e. agindu.

agindu 1 iz.

(-en) agindu(eta)ra

agindu-emaile

agindu(eta)ra egon/jarri

agindu 2, agin, agintzen, *du ad*.

aginduka adlag.: *goizean goiz hasten zen deiadarka eta aginduka*.

agindupe iz. (batez ere leku-denborazko kasuetan erabilia; inoiz “agindupe oso-osoan” gisako hedatuetan ere bai).

agindupean

agindupera

agindupetik

agindupeko iz.: *bere zerbitzari eta agindupeko guztiak bidera irten zitzaizkion*.

aginduzko izlag. 1 ‘nahitaez bete beharrekoa’: *aginduzko araua*; *aginduzko proba*. 2 ‘hitz emandakoa’.

aginean ‘zorian’: *hil aginean (egon); ito aginean*.

aginik g.er. h. aginean.

agineean* e. agindupean.

aginepeko* e. agindupeko.

aginpide

agintaldi

agintarau* e. agindu.

agintarazi, agintaraz, agintarazten. *dio ad*.

agintari

agintaritza

aginte

aginte(-)makila

agintebide* e. aginpide, eskumen.

agintedun

agintekera* e. agintera.

agintekeria

agintepide* e. aginpide, eskumen.

agintera iz. *Gram*.

¹ Arau honetako osatu eta eguneratu egiten du 44. Arauan argitaratutako Hiztegi Batuko zerrenda, agi - ahozuri tarteko hitzci dagokienez. Arau berria da, beraz, kontuan hartzezkoa.

- aginterri** iz. *g.er.* 'erreinua, erresuma, estatua'.
- agintza** iz. h. *agintzari*, promes.
- agintzaile**
- agintzari**
- agintze** iz. 1 'agintea'. 2 'agindua'.
- agira egin*** e. *agiraka egin*.
- agiraka adlag.** *Batez ere Bizk.*
- agiraka egin*
- agirakaldi**
- agirakari** iz. *Batez ere Bizk.*
- agirakatu**, agiraka(tu), agirakatzen. *du ad. g.er. h. agiraka egin*.
- agiri** iz. 'dokumentua, izkribia, adierazpena'.
- agirika*** e. *agiraka*.
- agiriko*** e. *ageriko*.
- agiritegi** iz. 'artxiboa'.
- agirizain** iz. 'artxibozaina'.
- agitu**, agi, agitzen. *da ad. 'gertatu'*.
- aglomeratu** *Tekn.* 1 *da ad. 2 izond.*
- aglutinatu**, aglutina, aglutinatzen. *du ad.*
- aglutinazio** iz. *Gram.*
- agnostiko** izond. eta iz.
- agnostismo**
- ago!** Interj. 'abereekin erabiltzen den agindu hitza'.
- agoa** iz. 'sutegian urtutako burdin zatia'.
- agoazil*** e. *aguazil* (*Herr.*, bestela *udaltzain*).
- agoilatu**, agoila, agolatzen. *du ad. Ipar.* 'upelaren edukia urritu ahala, osatzea'.
- agondu**, agon, agontzen. *da ad. 'etzanda dagoenak gorputzaren goiko erdia jaso, eserita gelditzeko (ohean) eseri'*.
- agonia**
- agoniako** iz. 'norbaite hil dela adierazten duen kanpai-joaldia'.
- agoñu** iz. *Zub.* 'kemena, adorea'.
- agor** 1 izond.: *iturri agorra*. 2 iz. 'lehorte'. 3 h. *irail*.
- agorra egin g.er.* '(putzuak) hustu, urik gabe utzi'.
- agorrean adlag. g.er.: agorrean lanean aritu* (ezer jan gabe).
- agorkor**
- agor(-)liho** iz. 'irailaren azken aldean ereiten den liho mota'.
- agorraldi** iz. *Sin. agorte*.
- agorrarazi**, agorraraz, agorrarazten. *du ad.*
- agorreria** iz. *g.er.* 'agortea, gabezia'.
- agorrezin** izond. 'ezin agortuzkoa'.
- agorril** iz. h. abuztu.
- agorrola**
- agortasun**
- agorte** iz. *Sin. agorraldi*.
- agortu**, agor(tu), agortzen. *da/du ad.*
- ezin agortuzko*
- agortzaile**
- agot**
- agotz*** e. *ahotz*.
- agrabiatu*** e. *iraindu, laidotu, etab.*
- agrabio*** e. *irain, laido*.
- agradagarri** izond. *Ipar.*
- agradatu**, agrada, agradatzen. *da/zaio ad. Ipar.: Jainkoari agradatzen zitzaion tenplua; hartaz agradatu zen.*
- agramondar*** e. *agaramontar*.
- agramontar*** e. *agaramontar*.
- agramontes*** e. *agaramontar*.

agregatu iz. *Tekn.: agregatu kimikoak.*

agronomia

agronomo iz. eta izond.

aguakate* e. *ahuakate.*

aguantatu, aguanta, aguantatzen. *du ad. Heg. Herr.* ‘iraun, eraman, jasan, eutsi’.

aguardient iz. *Ipar.* ‘pattarra’.

aguazil iz. *Herr.*

agudezia iz. *Batez ere Ipar. Zah.* ‘agudotasuna, trebetasuna’.

agudo 1 adlag. ‘laster’. 2 izond. *Ipar.* ‘trebea’.

agudotasun

agudotu, agudo(tu), agudotzen. *da/du ad.* 1 ‘agudoago, lasterrago gertatu’. 2 *Ipar.* ‘trebatu’.

agur 1 (diosal hitza): entzuleok, agur! 2 iz. ‘agurtzea’: *bere agurra helarazi digu errektoreak.*

agur egin

agur esan

agur on iz. *Zah. g.er.* ‘gurtza, jaurespena’.

agure (hitz markatua da, gutxiespen balioa du eskuarki, eta ezin erabil daiteke *adineko-ren* sinonimo oso balitz bezala).

agure-atso* e. *atso-agureak.*

aguretasun

aguretu, agure(tu), aguretzen. *da/du ad.*

aguretxo iz. ‘agure-ren txikigarria’.

agurgarri

agurgarritasun

agurka

agurkatu, agurka(tu), agurkatzen. *du ad.* ‘agurtu, agur egin’.

agurmaria *Sin. abemaria.*

aguro* e. *agudo.*

agurtu, agur(tu), agurtzen. *du ad.*

agurtza iz. 1 ‘gurtza’. 2 *g.er.* ‘arrosarioa’.

agurtzaile iz. *g.er.*

agustindar

ahabia iz. *Vaccinium myrtillus.*

ahago iz. *Rumex patientia.*

ahagorri iz. *g.er. h. ahago.*

ahagozo* e. *ahogozo.*

ahaide

Ahaide Nagusi pl.

ahaidego iz. ‘ahaideasuna’.

ahaideria iz. ‘senitarrea, ahaideen multzoa’.

ahaideetasun

ahaidetu, ahaide(tu), ahaidezen. *da/du ad.* ‘ahaide bihurtu’.

ahaiko iz. *g.er. h. 1 ahaideak. 2 ahaideasun.*

ahaire iz. *Zub.* ‘doinua’.

ahakar *Sin. aharra.*

ahakar egin

ahakarrean

ahakartu, ahakar(tu), ahakartzen. *da ad.* *Sin. aharratu.*

ahal 1 iz.: *ahala diu hori egiteko.* Era burutuaren ondoan, ‘ahal d(ir)en guztia(k)’: *esan ahalak esan diz-kiote elkarri; egin ahalak egin dituzte.*

ahala egin: *nire ahala egin dut; bere ahala egiten duena.*

ahala eman

ahal 2, partikula modala, desira adierazten duena: *egingo ahal dul!, ez ahal da eroriko!*

ahala adlag. 1 (aditzaren era burutuaren ondoan) ‘–en neurrian’: *iritsi ahala eseri dira; platerak atera ahal la husten ziren.* 2 koka ahala jende sartu zen.

ahalaz *Lap.* eta *BNaf.* ‘ahal den neurrian’: *euskara ahalaz garbia darabil; saiatzen dira ahalaz gordetzen lehengo ohitarak; baina horretarako borrokatu behar eta ahalaz denak elkarrekin.*

ahalara adlag. *Zah.:* *handiek nahikara, ttipiek ahalara.*

- ahalbait* e. albait.
- ahalbide
- ahalbideratu, ahalbidera, ahalbideratzen. *du ad. h. ahalbidetu.*
- ahalbidetu, ahalbide(tu), ahalbidetzen. *du ad.*
- ahaldun iz.: *Batzar Nagusietako ahaldun edo ordezkariei 'apoderado' (Bizkaian) eta 'procurador' (Ara-ba eta Gipuzkoan) esaten zitzaien.*
- ahaldundegi* e. aldundi, diputazio.
- ahaldundi* e. aldundi, diputazio.
- ahaldungai
- ahalegar* e. aholegar.
- ahalegin *Sin. eginalah.*
- ahalegina adlag. 'ahaleginean, ahal den neurrian': *ahalegina moztuta ere, nahiko luzea izango zen.*
- ahalegina(k) egin
- ahaleginean
- ahalegindu, ahalegin(du), ahalegintzen. *da ad.: esaten, (bukatzen, etab.) ahalegindu.*
- ahaleginka adlag. *g.er. 'ahaleginak eginet'*.
- ahalegintxo iz. 'ahalegin-en txikigarria'.
- ahaleria *Gram.*
- ahalezko
- ahalgabe izond. *g.er.*
- ahalge* e. ahalke.
- ahalgo iz. 'kemena': *adinarekin ahalgoak joan zaizkit.*
- ahalguztidun
- ahalguztiduntasun
- ahalik (eta) 1 adag.ekin: *ahalik maizen, sarrien, etab. baino hobeto ahalik maizena, ahalik sarriena, etab.*
2 izond.ekin: *ahalik garbiena, osoena, ederrena, etab. 3 ahalik eta goizenik merkatura joan.*
- ahal izan, ahal izaten, ahalko / ahal izango: *ekarri ahal izateko; etortzen ahal da; ahal dela; ahal den sailik handiena; ezin konta ahal.*
- ahal adina
- ahal adinako
- ahal beste
- ahal bezain
- ahal bezainbat
- ahal bezala
- ahal izate
- ahalke iz. *Batez ere Ipar.*
- ahalke izan da ad. *Batez ere Ipar.: hartaz ahalke naiz; semearen ahalke dira.*
- ahalkearazi, ahalkearaz, ahalkearazten. *du ad. Ipar.*
- ahalkegabe izond. *Ipar. Sin. lotsagabe.*
- ahalkegabekeria iz. *Ipar. Sin. lotsagabekeria.*
- ahalkegabeki adlag. *Ipar. Sin. lotsagabeki.*
- ahalkegabetasun iz. *Ipar. Sin. lotsagabetasun.*
- ahalkegabetu, ahalkegabete(tu), ahalkegabetzen. *da/du ad. Ipar. Sin. lotsagabetu.*
- ahalkegarri izond. *Ipar. Sin. lotsagarri.*
- ahalkeizun
- ahalkeizungarri* e. ahalkegarri.
- ahalkerazi* e. ahalkearazi.
- ahalkeria iz. *Jas. 1 'ahalkea'. 2 pl. 'lotsariak'.*
- ahalketi izond. *Ipar. Sin. lotsati.*
- ahalketsu izond. *Ipar. g.er.*
- ahalketu, ahalke(tu), ahalketzen. *da/du ad. Ipar. Sin. lotsatu.*
- ahalkor izond. *Ipar. Sin. lotsati, lotsakor, lotsor.*
- ahalmen
- ahalmentsu izond. *g.g.er. 'ahaltsua'.*
- ahalorde iz.: *abokatuari eskura eman zion ahalordea.*
- ahalrotako izond. *g.er.*

ahaltasun
 ahaltsu
 ahalsutasun iz. g.er. 'ahalmena'.
 ahamen
 ahamenda
 ahamenka
 ahamenkatu, ahamenka(tu), ahamenkatzten. *du ad.*
 ahantzarázi, ahantzaráz, ahantzarázten. *dio ad.*
 ahantzi, ahantz, ahanzten. *da/du ad.*
 ahanzgarri iz. 'ahantzarázten duena': *oi hau oinazea, beste guztien ahanzgarria!*
 ahanzkor
 ahanzmendu iz. g.er.
 ahanzte
 ahanztura
 ahapaldi
 ahapean* e. ahopean.
 ahapeka adlag. *Batez ere Ipar.*
 ahapeko* e. ahopeko.
 ahapetik adlag. *Batez ere Ipar.*
 aharantza iz. Zah. *Ipar.* 'mintzaera'.
 ahardi
 ahari
     ahari(-)joko *Sin.* ahari(-)talka, ahari(-)topeka.
     ahari(-)talka *Sin.* ahari(-)joko, ahari(-)topeka.
     ahari(-)topeka *Sin.* ahari(-)joko, ahari(-)talka.
 ahariki
 ahariko
 harito iz. *Bizk.* 'ahari(ko)a'.
 aharra iz. *Sin.* ahakar.
 aharrari izond. *Ipar.* 'liskartia'.
 aharratu, aharra(tu), aharratzen. *da ad.* *Ipar.* 'liskartu'.
 aharrausi
     aharrausi egin
 aharrausika
 ahartzartz iz. *Batez ere Zub.* 'aharia'.
 ahatarra* e. ahotara.
 ahate
 ahatebeltz iz. *Melanitta nigra.*
 ahateki
 ahatekume
 ahatettipi iz. h. zertzeta.
 ahats izond. Zah. 'zikina'.
 ahausi* e. adausi.
 ahazabal* e. ahozabal.
 ahazgarri
 ahazkor
 ahazmen iz. g.er.
 ahazte
 ahaztu, ahazten. *daldu ad.* eta *zaio ad.:* *euskaraz hitz egiten ahaztu zaio; bigarren galderari erantzutea ahaztu zaio.*
     ezin ahaztuzko
 ahazuri* e. ahozuri.
 aheri iz. Zah. g.er. 'kantu doinua'.
 aheria* e. ahoeri.
 ahetz iz. *Ipar.*
 ahi
 ahiarazi, ahiaraz, ahiarazten. *du ad.*

ahikor izond. ‘ahitzen dena’.

ahitu, ahí(tu), ahitzen. *da ad.* ‘agortu, bukatu’.

ahitze

ahizpa

ahizpaorde

ahizpatzako

ahizperdi iz. *Ipar, eta Naf.*

aho iz.: *ahotik ezin utzi(zko).*

aho(a) bete: *ahoa bete hortz gelditu edo utzi; aho bete haginekin utzi edo gelditu.*

aho(a) betean: *gezurrik doilorrenak ahoa betean jaurtiz.*

aho(a) beteka

aho(a) beteko

aho(a) betez

aho-artatzaile

aho batez

aho(-)ganga iz. *Ipar.* ‘ahosabaia’.

aho(-)korapilo

ahoko soinu

aho-mihi kasu-markaren batekin erabiltzen da, eta pluralean edo mugagabeen: *jendeen aho-mihiiek aldatu dute izen zaharra; aho-mihiitan erabiltzen dute maiz auzi hori; gizalditik gizaldira aho-mihiiz heldua.*

aho(-)soinu

ahotan

ahotan erabili

ahotan hartu

ahotik ahora

ahoz

aho zabalik

aho zabaika

ahoz aho

ahoz behera

ahoz gora

ahozko

aho bateko* e. **ahobatezko.**

ahobatezko

ahobero edo **aho-bero**

ahoberokeria

ahoberritu, ahoberri, ahoberritzen. *du ad.*

ahobizar

ahoeri iz. ‘ahoko eritasuna, bereziki mihian eta inguruetan gertatzen diren zaurixka batuetan datzana’.

ahogozatu, ahogozta, ahogozatzen. *du ad.*

ahogozo

ahokada

ahokaleku

ahokatu, ahoka, ahokatzen. *du ad.*

ahoko iz. 1 *Ipar.* pl. ‘hortz, hagin ordezkoak’. 2 ‘zaldiegi-eta ahoan jartzen zaien uhala’.

aholatz *Rhinonemus, Ciliata, Gaidropsarus eta Lepidion* generoetako arraina.

aholegar

aholkatu, aholka, aholkatzen. *du ad.: norbaitek norbait zerbait egitera aholkatu; aholkatu zuen Adan hark ere har zezan sagar hartatik. Sin. aholku eman.*

aholku

aholku(-)batzorde: *Euskararen Aholku Batzordea.*

aholku eman

aholkulari

aholkularitza

ahomen 1 iz. ‘omena, ospea’.

ahomen 2* e. **ahamen.**

ahopats* e. aupats.
ahopean
ahopeko
ahopildu, ahopil, ahopiltzen. *du ad.*
ahopilo iz. *Ipar. g.er.* ‘ahobizarra’.
ahoratu, ahor(a)tu, ahoratzen. 1 *du ad.* ‘ahora eraman’. 2 *zaio ad.* ‘ahora etorri’.
ahosabai
ahoskabe izond. *Fon.*
ahoskarazi, ahoskaraz, ahoskarazten. *dio ad.*
ahoskatu, ahoska, ahoskatzen. *du ad.*
ahoskera
ahostun izond. *Fon.*
ahotara
ahotaraka
ahots
ahotz 1
ahotz 2* e. arotz.
ahozabal edo aho-zabal izond.
ahozapi iz. *Sin. ezpainzapi.*
ahozkotasun
ahozpez* e. ahuspez.
ahozpezu* e. ahuspezu.
ahoztegi iz. ‘lastategia’.
ahozuri edo aho-zuri izond. ‘mokofina’.

(Euskaltzaindiak, Donostian, 2002ko martxoaren 22an onartua)